

der i min Haand, og som vistnok er den ærede Forespørger bekendt, som er af en meget ny Dato, nemlig fra indebærende Aar, og som jeg troer fyldestgjør ethvert billigt Krav, der kan stilles til en Veiledning. Jeg skal imidlertid erkjende, at der efter de forskjellige Mænds tidligere Udvikling, som skulle gjøre Brug af sige Veiledninger, kan stilles forskjellige Forbringinger dertil, og jeg skal ligeledes villig erkjende, at, efterat Fattigvæsenetsager nu ere lagte ubelukkende i Sogneforstanderskabets Haand, kunde der vel føles Trang til en, om jeg saa maa kalde det, mere populair Fremstilling af de gjældende Regler og Veiledning til deres Benyttelse end dem, der nu foreligge. Forfaavidt jeg kunde bidrage Noget til at tilvebringe Saabant, skulde det være mig kjær. — Jeg vender mig nu til det andet og ganske vist væsentligere Spørgsmaal, der blev reist af den ærede Forespørger, det, hvorvidt de gjældende Regler for Fattigforsørgelsen maae siges at være tidsvarende eller ikke. Jeg erkjender ligesaa fuldt som det ærede Medlem Manglerne ved det Bestaaende, men jeg haaber ogsaa, at han vil være enig med mig i Erkjendelsen af, at det er langt lettere at paavise Manglerne end at paavise Midlerne til at faae dem afhjulpne. Den ærede Forespørger fremførte, ganske vist kun eksempelvis, at efter hans Mening vilde det være rigtigt at gaae over til et længere Tidsrum som Norm for Bestemmelsen af Forsørgelsesstedet, en længere Opholdstid for at erhverve Forsørgelsesret; men den ærede Forespørger maa dog være vidende om, at Meningerne om dette Punkt ere i den Grad afvigende, at medens Nogle mene, at et, saa at sige, blot tilfældigt Ophold, i alt Fald et meget kort Ophold, et Ophold af et Aar, skulde være tilstrækkeligt til at erhverve Forsørgelsesret, gaae Andre til den modsatte Yderlighed, idet de formene, at Opholdet overhovedet slet ikke skal komme i Betragtning, men kun Fødestedet. Jeg troer, at det ikke alene er paa dette Punkt, men paa mangfoldige andre, der nødvendigviis ville komme frem og komme under Forhandling, hvad enten der nu bliver Tale om at forelægge et nyt Lovforslag eller om at foretage en Codification af de gjældende Lovbestemmelser, at der vil være en ganske overordentlig Uenig-

hed og en ganske overordentlig Vanstuelighed tilstede for idetvinsten i kort Tid at gennemføre et nyt Lovarbejde. Jeg skal imidlertid erklære mig enig med den ærede Forespørger i, at det neppe er at antage, at den Tid vil være fjern, hvor man vil være nødt til at tage fat paa dette Arbejde, hvor overordentlig vanstueligt og besværligt det end er. Der er foruden de svage Sider, hvorpaa det ærede Medlem har gjort opmærksom, og i hvilken Henseende han saa smukt fremhævede de Ubilligheder, som nu ofte finde Sted, og finde Sted under Lovens Benyttelse imod værdige Trængende og umyndige Børn, endnu andre Mangler tilstede ved vor nuværende Fattigløvgivning, Mangler, som det ærede Medlem ikke nævnte, men som for mig have en meget stor Betydning og vel vilde kunne foranledige, eller i alt Fald bidrage væsentligt til, at jeg tog Sagen i min Haand. Jeg sigter her til Bestemmelserne eller — kunde jeg snarere sige — Manglen paa Bestemmelser om Gjenfaldighed imellem vort Lands Forsørgelsesregler, Forsørgelsespligt, og vore Nabolandes. Paa dette Punkt er der i mine Tanker en meget væsentlig Mangel tilstede. Jeg skal, for ikke at trætte Thinget, ikke nu under Behandlingen af denne Forespørgsel fordybe mig videre i en Undersøgelse af de Forandringer, som jeg her maatte anfæe for ønskelige, ja endog for nødvendige; jeg skal kun udtale — og jeg haaber, at dermed vil det ærede Medlem være tilfreds —, at jeg ligesom han anseer det for nødvendigt, at Sagen tages under nøie Overveielse, at Tiden stunder til, hvor man maa foretage Forandringer, men at jeg antager, at de ærede Medlemmer, der have deeltaget i at stille denne Forespørgsel, ville være enige med mig i, at dette er en Sag, der fortjener ikke alene en meget omhyggelig Overveielse i Thinget, men ogsaa udfordrer en meget omhyggelig Bearbejdelse, førend et Lovforslag derom kan forelægges her i Thinget.

Madsen: Den ærede Ordfører for Forespørgerne anthede som et af de Punkter, man maatte søge at forandre i den nu bestaaende Fattigløvgivning, at man skulde see at faae Tiden for Fattigforsørgelsesretten i en